

Wijziging Vreemdelingencirculaire 2000

Besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 26 mei 2004, nr. 2004/34, houdende wijziging van de Vreemdelingencirculaire 2000

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
Gelet op de Vreemdelingenwet 2000 (Stb. 2000, 495), het Vreemdelingenbesluit 2000 (Stb. 2000, 497) en het Voor­sch­rift Vreemdelingen 2000 (Stcrt. 2001, 10);

Besluit:

Artikel 1

De Vreemdelingen­circulaire 2000 wordt als volgt gewijzigd:

A

Paragraaf B1/1.1 Vreemdelingen­circulaire 2000 komt te luiden:

“Op grond van artikel 16, onder a, Vreemdelingenwet kan een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Het beschikken over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf is een van de voorwaarden voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

De aanvraag om afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt getoetst aan de voorwaarden die worden gesteld met het oog op het verlenen van een verblijfsvergunning in Nederland. De verplichting om voor de komst naar Nederland een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen, stelt de overheid in staat te onderzoeken of de vreemdeling aan alle voor toelating gestelde vereisten voldoet, zonder daarbij door diens aanwezigheid hier te lande voor een voldongen feit te worden geplaatst (zie voor de algemene afwijzingsgronden en bijzondere voorwaarden voor verlening van een verblijfsvergunning artikel 16 Vreemdelingenwet en artikel 3.13 t/m 3.56 Vreemdelingenbesluit).

De aanvraag om afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf leidt, na verstrekking van de machtiging, in de praktijk veelal tot afgifte van een D+C-visum; een combinatie van een nationaal visum voor lang verblijf (mvv) met een kort verblijf Schengen C-visum. Doel van dit combinatievisum, goed voor meerdere reizen en met een geldigheid

van 90 dagen vanaf datum afgifte, is het ondervangen van de problemen die voor de aanvrager mogelijk kunnen ontstaan door de periode die gemeoid is met het daadwerkelijk verstrekken van de verblijfstitel op basis van de mvv. Voor het combinatievisum gelden de bestaande voorwaarden en procedures, met dien verstande dat bij afwijzing van het D-visum, uiteraard geen afzonderlijk C-visum wordt verstrekt (zie verder A/7.2.7.3).

In artikel 17 Vreemdelingenwet en artikel 3.71 Vreemdelingenbesluit is een aantal categorieën aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vreemdelingenwet benoemd, die niet worden afgewezen wegens het ontbreken van een geldige machtiging tot voorlopig verblijf. Deze categorieën zijn verder uitgewerkt onder 1.2.”

B

Paragraaf B1/1.1.2 Vreemdelingen­circulaire 2000 komt te luiden:

“Een aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt door de vreemdeling ingediend bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging. De vreemdeling wacht de uitkomst van de aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf af in het land van herkomst of bestendig verblijf, met inachtneming van hetgeen bovenstaand is bepaald ten aanzien van verblijf in de vrije termijn.

Indien de vreemdeling beschikt over een referent hier te lande, kan laatstgenoemde verzoeken om een advies in verband met een door de vreemdeling in het land van herkomst of bestendig verblijf in te dienen aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf. Het verzoek om advies wordt gericht aan de Visadienst. Gelet op de ratio van het mvv-vereiste dient de vreemdeling zich ook gedurende de beoordeling van het verzoek om advies omtrent afgifte van een mvv in het land van herkomst of bestendig verblijf te bevinden. Het oordeel van de Visadienst op het verzoek om advies is geen beslissing in de zin van de Algemene wet bestuursrecht. Tegen een dergelijk oordeel staan dan ook geen rechtsmiddelen open. De vreemdeling, ten behoeve van wie een referentprocedure is gevoerd en voor wie aldus een oordeel van de Visadienst is ingewonnen, kan, indien hij in rechte wenst op te komen tegen een negatief oordeel, een aanvraag tot verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf

indienen bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in zijn land van herkomst of bestendig verblijf. Tegen een beslissing op deze aanvraag staan wel rechtsmiddelen open. Voorafgaand aan het indienen van een aanvraag tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf of een verzoek om advies, wordt betrokkene respectievelijk referent door de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging respectievelijk de Visadienst desgevraagd geïnformeerd welke documenten en gegevens in elk geval dienen te worden verstrekt. Hierbij wordt in het algemeen gebruikgemaakt van gestandaardiseerde brieven ‘voorwaarden en bescheiden’.

In het kader van de aanvraagprocedure bestaan van de brieven ‘voorwaarden en bescheiden’ voor de meest voorkomende verblijfsdoelen twee brieven, te weten een brief waarin vermeld staat wat betrokkene dient te overleggen en een brief waarin vermeld staat wat de referent dient te overleggen. In het kader van de adviesprocedure bestaat één brief waarin vermeld staat wat betrokkene dient te overleggen. In het model M138, waarmee de referent verzoekt om advies, zijn de door de referent te overleggen documenten en gegevens vermeld. Voor de referent kan dan ook bij de adviesprocedure worden volstaan met het model M138.

Voor ieder verblijfsdoel bestaan derhalve in totaal drie brieven. In aanvulling hierop kan betrokkene respectievelijk de referent schriftelijk worden verzocht aanvullende gegevens of bescheiden te verschaffen. Indien betrokkene niet beschikt over een referent, dient hij zelf alle voor de aanvraag benodigde gegevens en bescheiden te overleggen.”

C

Paragraaf B1/1.1.4 Vreemdelingen­circulaire 2000 komt te luiden:

“Voorafgaande aan de indiening van de aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland, kan een hier te lande verblijvende referent door middel van een model M138 verzoeken om een advies in verband met het voornemen van een vreemdeling om een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen in het buitenland. Gelet op de ratio van het mvv-vereiste dient de vreemdeling zich ook gedurende de beoordeling van het verzoek om advies omtrent afgifte van een mvv in het land van herkomst of bestendig verblijf te bevinden.

Het model M138 kan worden verkregen via het landelijk telefoonnummer 0900-1234561 (€ 0,10 p.m.) en via de website (www.ind.nl) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Het landelijk telefoonnummer is bereikbaar van maandag tot en met vrijdag van 09.00 tot 17.00 uur.

De referent verzoekt om een advies door het daartoe bestemde formulier (model M138) ingevuld en voorzien van de gevraagde gegevens en bescheiden te retourneren aan de Visadienst. Naar welk postadres het verzoek gestuurd moet worden, staat vermeld op de eventueel verstrekte retourenveloppe en (als het model M138 via de website van de IND wordt verkregen) op de website. Het langs elektronische weg indienen van een verzoek om advies is thans niet mogelijk.

Indien de referent bij het indienen van het verzoek om advies niet alle gevraagde gegevens en bescheiden heeft overgelegd, wordt hem éénmaal een hersteltermijn van twee weken verleend.

Na ommekomst van de hersteltermijn beziet de Visadienst of de gevraagde gegevens en bescheiden zijn overgelegd, en of deze in orde zijn. In voorkomende gevallen kan referent tevens met het oog op administratief of politieel toezicht worden verzocht zich in persoon bij de politie aan te melden teneinde een mondelinge toelichting op het verzoek te geven.

De Visadienst brengt vervolgens een advies uit naar aanleiding van het verzoek. Indien op grond van de door de referent overgelegde gegevens en (kopieën van) bescheiden kan worden geconcludeerd dat niet wordt voldaan aan de toelatingsvoorwaarden voor het betreffende verblijfsdoel, ontvangt hij een negatief advies waartegen geen rechtsmiddelen openstaan. De vreemdeling wordt hier niet ambtshalve van in kennis gesteld. Indien de vreemdeling in rechte wenst op te komen tegen een negatief oordeel, dan kan hij daartoe een aanvraag tot verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf indienen bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in zijn land van herkomst of bestendig verblijf. Tegen een beslissing op deze aanvraag staan wel rechtsmiddelen open.

Indien wordt voldaan aan de toelatingsvoorwaarden voor het betreffende verblijfsdoel, machtigt de Visadienst onder voorbehoud de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging om de machtiging tot voorlopig verblijf af te geven. Dit voorbehoud houdt in, dat nader onderzoek de authenticiteit van de originele buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen en van het document voor grensoverschrijding van de vreemdeling bevestigt en dat zich ook overigens geen feiten of omstandig-

heden voordoen die zich tegen de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf verzetten.

Voorts wordt de referent op de hoogte gebracht van de omstandigheid dat positief is geadviseerd omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf, onder vermelding van het voorbehoud. Referent wordt er voorts op gewezen dat betrokkene ter verkrijging van een machtiging tot voorlopig verblijf een aanvraag moet indienen bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging van zijn land van herkomst of bestendig verblijf. De vreemdeling wordt niet ambtshalve van het advies op de hoogte gebracht. Nadat de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging door de Visadienst gemachtigd is, dient de vreemdeling een aanvraag in om een machtiging tot voorlopig verblijf door een aanvraagformulier op te vragen bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging en door dit ingevuld en voorzien van de gevraagde gegevens en bescheiden te retourneren. Voor zover nadien de voor de aanvraag door betrokkene te verstrekken gegevens en bescheiden nog moeten worden aangevuld, wordt hij éénmaal in de gelegenheid gesteld de aanvraag binnen vier weken aan te vullen.

Bij de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging wordt onderzocht of de dan door betrokkene te overleggen originele buitenlandse bewijsstukken betreffende de staat van personen en het document voor grensoverschrijding, die door de referent in kopie bij de Visadienst zijn overgelegd, authentiek zijn en of deze (voor zover vereist) daadwerkelijk zijn gelegaliseerd of geapostilleerd. Als het onderzoek de authenticiteit van de desbetreffende documenten bevestigt en zich ook overigens geen feiten of omstandigheden voordoen die zich tegen de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf verzetten, wordt de machtiging tot voorlopig verblijf verleend. Indien uit dit onderzoek blijkt dat de betreffende documenten niet authentiek zijn of als zich feiten en omstandigheden voordoen die zich tegen de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf verzetten, wordt de aanvraag door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging doorgezonden naar de Visadienst, onder vermelding van alle relevante feiten en omstandigheden. De aanvraag wordt door de Visadienst getoetst.

Nota bene: indien betrokkene eerst na een periode van langer dan zes maanden na het bericht aan referent een aanvraag indient om een machtiging tot voorlopig verblijf, zal door de Visadienst in alle gevallen opnieuw worden bezien of aan de toelatingsvoorwaarden wordt voldaan."

D

Na paragraaf B1/1.1.4 Vreemdelingen-circulaire 2000 wordt een nieuwe paragraaf ingevoegd:

"B1/1.1.4.1 Overgangsregeling naar aanleiding van uitspraak ABRs 12 januari 2004

Inleiding

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) heeft in haar uitspraak van 12 januari 2004 (nr. 200306128/1) bepaald dat een advies omtrent afgifte van een mvv niet wordt aangemerkt als een besluit waartegen rechtsmiddelen openstaan. Naar aanleiding hiervan zijn de op dat moment aanhangige bezwaarsaken in dergelijke adviesprocedures niet-ontvankelijk verklaard. Dit nu, heeft aanleiding gevormd voor het instellen van een overgangsregeling voor de bezwaarschriften in adviesprocedures die naar aanleiding van genoemde uitspraak niet-ontvankelijk zijn verklaard.

Reikwijdte overgangsregeling

De onderhavige beleidsregel heeft een tijdelijk karakter. Deze overgangsregeling wordt uitsluitend toegepast indien de referent een nieuw verzoek om advies indient omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf dan wel de vreemdeling een aanvraag indient tot het verlenen van een machtiging tot voorlopig verblijf, gedurende de periode van 12 januari 2004 tot 1 augustus 2004. Hierbij geldt dat dit voor hetzelfde verblijfsdoel moet zijn als waarvoor het eerdere verzoek om advies is ingediend, tenzij de wijziging van het verblijfsdoel dermate gering is, dat redelijkerwijs niet van een wijziging kan worden gesproken (zie artikel 3.100 Vreemdelingenbesluit).

Inhoud overgangsregeling

Als aan de volgende voorwaarden wordt voldaan, wordt alsnog een (positief advies omtrent afgifte van een) machtiging tot voorlopig verblijf afgegeven:

1. De vreemdeling had voor of op 12 januari 2004 een bezwaarschrift ingediend inzake een verzoek om advies omtrent de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf, op welk bezwaarschrift nog geen beslissing was genomen; en
2. voor of op 12 januari 2004, op enig moment hangende die procedure, aangetoond dat aan alle voorwaarden werd voldaan; en
3. er doen zich geen bijzondere omstandigheden voor, die aanleiding vormen om alsnog verblijf te weigeren.

Dergelijke onder 3 bedoelde bijzondere omstandigheden doen zich in ieder geval voor in de volgende situaties:

- a. inmiddels is gebleken dat niet meer wordt voldaan aan het vereiste dat zelfstandig over voldoende middelen van bestaan wordt beschikt;

b. inmiddels is gebleken dat de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid;

c. inmiddels is gebleken dat het oorspronkelijke verblijfsdoel is komen te vervallen;

d. inmiddels wordt niet langer voldaan aan een of meer in het relevante artikel van het Vreemdelingenbesluit facultatief geformuleerde voorwaarden voor verlening van de verblijfsvergunning.

Ad a. Een geval waarin bijvoorbeeld een arbeidsovereenkomst inmiddels niet langer garantie biedt voor duurzame inkomsten, wordt niet aangemerkt als een gewijzigde omstandigheid die tot het alsnog weigeren van verblijf leidt. Dit is anders wanneer de arbeidsovereenkomst inmiddels is beëindigd en niet op andere wijze is gebleken van voldoende middelen van bestaan. De middelen van bestaan dienen in ieder geval zelfstandig verworven en voldoende hoog te zijn. Wanneer een nieuw verzoek of een nieuwe aanvraag op of na 1 april 2004 wordt ingediend, zal getoetst worden naar analogie van het overgangsrecht van artikel 116 Vreemdelingenwet, ook al is dat artikel sedert die datum niet langer toepasbaar. Benadrukt wordt dat deze analoge toepassing enkel in het kader van deze overgangsregeling geldt.

Ad b. Wanneer uit nader bekend geworden gegevens blijkt dat op het toetsmoment of enig moment nadien bezwaren tegen het verblijf bestaan op grond van aspecten van openbare orde, vormt dit aanleiding om alsnog het verblijf te weigeren.

Ad c. Wanneer bijvoorbeeld in de eerdere procedure verblijf bij partner werd beoogd en de relatie blijkt inmiddels verbroken te zijn, zal niet worden overgegaan tot afgifte van de gevraagde mvv dan wel positieve advisering daaromtrent.

Ad d. In bepaalde gevallen bestaan er wettelijke beletselen tegen het toepassen van deze overgangsregeling. Dit betreft de gevallen waarin een facultatieve inwilligingsgrond in het relevante besluitsartikel zich daartegen verzet. Een voorbeeld hiervan is de vreemdeling die verblijf als *au pair* beoogt en die hangende de bezwaarfase in de eerdere procedure aangetoond aan alle geldende voorwaarden is gaan voldoen, maar hangende een nieuwe procedure 26 jaar is geworden. Vanwege de in artikel 3.43 Vreemdelingenbesluit neergelegde absolute leeftijdsgrens van 26 jaar en de facultatieve formulering van het artikel, kan hiervan niet afgeweken worden.

De onder 3 bedoelde bijzondere omstandigheden doen zich, met inachtneming van het bovenstaande onder a tot en met d, niet voor in de situatie waarin enkel door tijdsverloop de situatie van de vreemdeling zodanig is gewijzigd dat strikt genomen niet langer aan de voor-

waarden wordt voldaan. Hiervan is in ieder geval in de volgende gevallen sprake:

i. wanneer een minderjarige verblijf in het kader van gezinshereniging beoogt en deze ten tijde van het nieuw ingediende verzoek om advies of een mvv-aanvraag in het buitenland inmiddels meerderjarig is geworden, zal binnen de ruimte die door artikel 3.13, tweede lid Vreemdelingenbesluit daartoe geboden wordt, in beginsel alsnog een mvv in het kader van gezinshereniging worden afgegeven;

ii. wanneer een minderjarige in het kader van gezinshereniging verblijf beoogt, en ten tijde van het nieuw ingediende verzoek om advies of een mvv-aanvraag in het buitenland de referentieperiode van vijf jaar inmiddels is verstreken, zal in beginsel alsnog een mvv in het kader van gezinshereniging worden afgegeven;

iii. wanneer een meerderjarige in het kader van verruimde gezinshereniging verblijf beoogt, en ten tijde van het nieuw ingediende verzoek om advies of een mvv-aanvraag in het buitenland de referentieperiode van respectievelijk een jaar inmiddels is verstreken, zal in beginsel alsnog een mvv in het kader van verruimde gezinshereniging worden afgegeven.

Specifieke overgangsregeling gezinsleden houders verblijfsvergunning asiel
Een bijzondere categorie waarvoor wordt voorzien in een regel van overgang, betreft de zogeheten nareizers, die binnen drie maanden nadat een familielid een zelfstandige verblijfsvergunning asiel heeft gekregen, deze hoofdpersoon nareizen. Zij komen dan in beginsel ook in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel. De wijze waarop deze nareis vorm moet krijgen is neergelegd in C5/23.2.1. Daarin is bepaald dat de aanvraag om verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf wordt aangemerkt als begin van de nareis.

De overgangsregel bestaat er voor deze zaken uit dat de datum van indiening van het eerdere verzoek om advies geldt als datum waarop de nareis begint. Ook hiervoor geldt dat om hiervoor in aanmerking te kunnen komen, een nieuw verzoek of een nieuwe aanvraag in de periode van 12 januari 2004 tot 1 augustus 2004 moet zijn ingediend. En ook geldt dat het bezwaar in de eerdere adviesprocedure niet-ontvankelijk moet zijn verklaard ten gevolge van de meerbedoelde uitspraak van de ABRIS."

E
Paragraaf B1/1.1.5 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"De machtiging tot voorlopig verblijf wordt afgegeven door de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland. De machtiging tot voorlopig verblijf kan slechts worden afgegeven na voorafgaande

machtiging door de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Deze machtiging is zes maanden geldig te rekenen vanaf de datum van dagtekening van het bericht van de Minister van Buitenlandse Zaken om een machtiging tot voorlopig verblijf te verstrekken. Binnen die zes maanden moet de vreemdeling de machtiging in ontvangst hebben genomen. Indien de vreemdeling zich niet binnen zes maanden bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging heeft vervoegd voor de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf, zal een nieuwe aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf moeten worden ingediend. Indien de afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf plaats heeft gevonden binnen die zes maanden, heeft de vreemdeling vervolgens zes maanden de tijd om vanaf datum afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf naar Nederland te reizen.

Alvorens de ambassade tot afgifte van de machtiging tot voorlopig verblijf overgaat, vindt een identiteitscontrole plaats. Betrokkene dient zijn identiteit genoegzaam aan te tonen.

Voor vreemdelingen, die de nationaliteit bezitten van de Dominicaanse Republiek, Ghana, Nigeria, India of Pakistan geldt ten aanzien van het genoegzaam aantonen van de identiteit dat zij conform het 'Besluit Identiteitsvaststelling bij afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf door Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen in probleemlanden' (Stcrt. 113, 15 juni 2001) een geverifieerde en gelegaliseerde geboorteakte dienen te overleggen. Dit geldt in alle gevallen waarin zij een aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf indienen en in een van de hierboven genoemde landen geboren zijn, en niet alleen wanneer de aanvraag geschiedt in het land waarvan zij de nationaliteit bezitten."

F
Paragraaf C5/23.2.1 Vreemdelingencirculaire 2000 komt te luiden:

"Indien de gezinsleden zich nog in het buitenland bevinden, wordt hen geadviseerd in het buitenland een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen. Die aanvraag wordt aangemerkt als het begin van nareizen in de zin van artikel 29, eerste lid, onder e en f, Vreemdelingenwet. De machtiging tot voorlopig verblijf wordt aangevraagd bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland (zie B1/1). De hoofdpersoon kan in Nederland geen machtiging tot voorlopig verblijf aanvragen voor de gezinsleden. Wel kan hij bij de Visadienst een positief advies vragen. Tegen een negatief advies staan geen rechtsmiddelen open. Indien vreemdeling in rechte wenst op te komen tegen een negatief advies kan hij een aanvraag

tot verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf indien bij de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in zijn land van herkomst of bestendig verblijf. Tegen deze aanvraag staan wel rechtsmiddelen open.

Voor de zaken waarin naar aanleiding van de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 12 januari 2004 een tegen een negatief advies ingediend bezwaarschrift niet-ontvankelijk is verklaard, wordt hierbij verwezen naar paragraaf B1/1.1.4.1. Daarin is een beperkte overgangsregel neergelegd voor deze categorie zaken.

De aanvraag om een machtiging tot voorlopig verblijf wordt door de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging doorgeleid naar de Visadienst.”

Artikel II

Dit besluit zal (met de toelichting) in de Staatscourant worden geplaatst en treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dagtekening van de Staatscourant waarin het is geplaatst.

Rijswijk, 26 mei 2004.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, namens deze: het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, P.W.A. Veld.

Toelichting

Algemeen

Dit Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) regelt enkele wijzigingen met betrekking tot de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv).

Een belangrijke aanleiding voor dit WBV is de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) van 12 januari 2004 waarin de ABRS heeft bepaald dat een verzoek om advies tot verlening van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) geen besluit is in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De bestendige beslispraktijk bestond er tot die datum uit dat een verzoek om advies tot afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) werd aangemerkt als een aanvraag in de zin van artikel 1:3, derde lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). Daaruit vloeide voort dat een beslissing op een verzoek om advies een beslissing was in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb. Tegen een dergelijke beslissing stonden de gebruikelijke rechtsmiddelen open.

In haar uitspraak van 12 januari 2004 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) (nr. 200306128/01) echter vastgesteld dat het advies van de Minister geen besluit is in de zin van artikel 8:1 Awb en dat er derhalve geen rechtsmiddelen openstaan

tegen het negatieve advies van de Minister. De vreemdeling, ten behoeve van wie een referentenprocedure is gevoerd en aldus een oordeel van de Minister is ingewonnen, zal, indien hij in rechte wenst op te komen tegen een negatief oordeel van de Minister, een aanvraag tot het verlenen van een mvv kunnen indienen bij de Nederlandse diplomatieke en/of consulaire vertegenwoordiging in zijn land van herkomst of bestendig verblijf. Dit nu, is wat met onderhavig WBV verwerkt wordt in de Vreemdelingencirculaire.

Naast deze algemene wijziging is een belangrijk deel van dit WBV gewijd aan een overgangsregeling voor de bezwaarzaken die naar aanleiding van de uitspraak niet-ontvankelijk zijn verklaard.

Naar aanleiding van deze uitspraak zijn door de Tweede Kamerleden Vos (GroenLinks) en De Wit (SP) op 22 januari 2004 vragen gesteld over de gevolgen van deze uitspraak voor de referentenprocedure (Aanhangsel Handelingen nr. 863 en nr. 867, vergaderjaar 2003-2004). In antwoord hierop is onder meer meegedeeld dat in het kader van de totstandkoming van de Visumwet bezien wordt op welke wijze een wettelijke basis gecreëerd kan worden voor de adviesprocedure. Voorts is medegedeeld dat het niet mogelijk zou zijn om een overgangsregeling in te stellen, nu dit een voortzetting zou betekenen van de gehanteerde werkwijze, terwijl de ABRS heeft goedgekeurd dat deze werkwijze niet juist is.

Naar aanleiding van aanvullende vragen het lid De Wit (SP) van 5 maart 2004, is in antwoord hierop bij brief van 21 april 2004 meegedeeld dat in algemene termen van een overgangsregeling geen sprake kan zijn. Hiermee is duidelijk gemaakt dat de mogelijkheden om rechtsmiddelen in te stellen na de datum van de uitspraak niet gedurende een periode van overgang in stand gehouden zullen worden. Dat is gelet op de uitspraak niet mogelijk. Wel zijn de gevolgen voor de 6100 zaken waarin het lopende bezwaar niet-ontvankelijk is verklaard materiële zin in kaart gebracht. Hierop is besloten om toch een regeling te treffen, omdat de gevolgen van de uitspraak voor sommige van de circa 6100 zaken onwenselijk zijn. De regeling heeft geen betrekking op de mogelijkheid rechtsmiddelen in te stellen, maar op de inhoudelijke voorwaarden voor verblijf. Nu het hier gaat om een duidelijk af te bakenen groep, zal de regeling een betrekkelijk tijdelijk karakter zal hebben.

Voorts is in het WBV verduidelijkt dat het D+C-visum een geldigheid heeft van 90 dagen vanaf de datum afgifte.

Tenslotte is de groep van personen die gelegaliseerde en geverifieerde akten moeten overleggen verduidelijkt.

Artikelsgewijs

A

In B1/1.1 is verduidelijkt dat het D+C-visum een geldigheid heeft van 90 dagen vanaf de datum afgifte. Dit in tegenstelling tot een afzonderlijk C-visum waarbij de ingangsdatum ingaat op het moment dat het Schengen gebied wordt betreden.

B

De bestendige beslispraktijk was dat een verzoek om advies tot afgifte van een mvv een aanvraag was in de zin van artikel 1:3, derde lid, Awb. Daaruit vloeide voort dat een beslissing op een verzoek om advies een beslissing was in de zin van artikel 1:3, eerste lid, Awb. Tegen een dergelijke beslissing stonden dan ook de gebruikelijke rechtsmiddelen open.

In haar uitspraak van 12 januari 2004 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) (nr. 200306128/01) echter geoordeeld dat het advies van de Minister geen besluit is in de zin van artikel 8:1 Awb en dat er derhalve geen rechtsmiddelen openstaan tegen het negatieve advies van de Minister. De vreemdeling, ten behoeve van wie een referentenprocedure is gevoerd en aldus een oordeel van de Minister is ingewonnen, zal, indien hij in rechte wenst op te komen tegen een negatief oordeel van de Minister, een aanvraag tot het verlenen van een mvv kunnen indienen bij de Nederlandse diplomatieke en/of consulaire vertegenwoordiging in zijn land van herkomst of bestendig verblijf.

C

Zie de toelichting onder B voor het feit dat geen rechtsmiddelen openstaan tegen een negatief advies.

D

In B1/1.1.5 is de tekst in overeenstemming gebracht met het 'Besluit Identiteitsvaststelling bij afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf door Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordigingen in probleemlanden'. In de tekst is verduidelijkt dat een persoon met de nationaliteit van de Dominicaanse Republiek, Ghana, Nigeria, India of Pakistan bij de afgifte van een mvv door een Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging altijd een gelegaliseerde en geverifieerde geboorteakte moeten overleggen, ongeacht door welke vertegenwoordiging de mvv wordt afgegeven.

E

De overgangsregeling is enkel van toepassing op zaken waarin inzake een referentenprocedure op het moment van de uitspraak van de ABRS, van 12 januari 2004, nog moest worden beslist op een ingediend bezwaarschrift. Er kan enkel met vrucht een beroep worden gedaan op

de regeling wanneer het niet-ontvankelijk verklaren rechtstreeks het gevolg is van de uitspraak (en niet van bijvoorbeeld niet-tijdigheid van het bezwaar). Voorts dient er een moment te zijn geweest hangende dat niet-ontvankelijk verklaarde bezwaar, waarop inmiddels aangetoond werd voldaan aan alle voor het relevante verblijfsdoel geldende voorwaarden. Tot slot moet er sprake zijn van een situatie waarin zich geen nieuwe omstandigheden voordoen en waarin geen wettelijke beletsel bestaat tegen inwilliging. Ook is van belang dat het verblijfsdoel dat wordt nagestreefd hangende een nieuwe procedure, hetzelfde is als het doel dat in de eerdere procedure werd nagestreefd.

Verder wordt benadrukt dat de overgangsregeling niet kan dienen als verkapt rechtsmiddel, waarmee in een nieuwe procedure alsnog aan een bepaalde voorwaarde kan worden voldaan en waarbij de voorwaarden waaraan in de eerdere procedure al werd voldaan, 'geldig' blijven in de nieuwe

procedure. Wanneer niet duidelijk blijkt dat ten tijde van het niet-ontvankelijk verklaren van het bezwaar aan alle voorwaarden werd voldaan, bestaat niet de mogelijkheid dit gebrek aan te vullen in een nieuwe procedure, maar wordt in een nieuwe procedure volledig opnieuw getoetst aan alle geldende voorwaarden.

De overgangsregel bestaat eruit dat ten aanzien van de zaken waarop deze betrekking heeft, geldt dat de datum van indiening van het eerdere verzoek om advies de datum is waarop de nareis begint. Op die manier worden deze nareizigers, die op zichzelf voor een verblijfsvergunning asiël in aanmerking komen, niet gedupeerd.

De overgangsregeling zal gelden voor nieuwe verzoeken om advies en in het buitenland ingediende mvv-aanvragen die voor 1 augustus 2004 worden ingediend. Deze datum biedt de referent respectievelijk de vreemdeling de gelegenheid in reactie op het verschijnen van het onderhavige WBV een nieuwe procedure te starten. Tegelijkertijd wordt

hiermee getracht te waarborgen dat de gegevens en bescheiden in het dossier zo actueel mogelijk zijn.

F

Hoewel de overgangsregeling ten aanzien van gezinsleden die een hoofdpersoon met een zelfstandige verblijfsvergunning asiël nareizen strikt genomen plaats verdient in deel C van de Vreemdelingencirculaire, is er omwille van helderheid en volledigheid voor gekozen hier te volstaan met een verwijzing naar de algemene overgangsregel naar aanleiding van de uitspraak van de ABRS, van 12 januari 2004. De inhoud van dit deel van de overgangsregel is opgenomen in B1/1.1.4.1.

*De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze: het hoofd van de
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
P.W.A. Veld.*